Cuvântul Vieții

mișcarea focolarelor

Octombrie 2026

„Să nu faci rău celui străin și să nu-l asuprești, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului!”
(*Ex* 22,20).

Cuvântul vieții din această lună este luat din cartea Exodului, care descrie condițiile tot mai disperate ale israeliților în Egipt. Oprimați și reduși la sclavie, ei strigă către cer cerând ajutor. Acest strigăt ajunge la inima lui Dumnezeu, care decide să intervină alegându-l pe Moise ca trimis al său. După eliberare are loc ceremonia care pecetluiește Alianța dintre Dumnezeu și Israel. Documentul care reflectă această relație este așa-numitul „Cod al Alianței”[1], acceptat de întregul popor[2], a cărui parte cea mai cunoscută sunt Cele Zece Porunci. La acestea se adaugă alte prescripții și legi de diferite tipuri, toate legate de evenimentul extraordinar al eliberării. Fraza din această lună provine din acest patrimoniu de norme de viață și de comportament.

[1] *Ex* 20-23.
[2] Cf. *Ex* 24.

„Să nu faci rău celui străin și să nu-l asuprești, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului!”

Străinul face parte dintre categoriile preferate și protejate de Dumnezeu, deoarece este printre cei mai vulnerabili, împreună cu săracul, orfanul și văduva. Motivația acestei norme face apel, în primul rând, la memoria a ceea ce s-a trăit în sclavia din Egipt. Intervenția puternică a lui Dumnezeu în Exod este reluată constant în Vechiul Testament. Este vorba despre un eveniment pe care poporul trebuie să-l țină mereu prezent, ca pe ceva care continuă să se repete, în moduri diferite, în fiecare generație. Este semnificativă afirmația lui Origen, în comentariul său la cartea Exodului: „Cine îl asuprește pe străin arată că nu a părăsit încă Egiptul”[3].

Această poruncă face apel și la empatie: a te pune în locul celuilalt ajută la înțelegerea lui și la descoperirea nevoilor sale. Cine a trecut printr-o experiență dificilă ar trebui să găsească mai ușor să se identifice cu durerea altuia. Dar în Vechiul Testament nu este vorba doar despre o experiență umană. Primul care oferă exemplul a ceea ce înseamnă a intra în situația celorlalți este chiar Dumnezeu.

„Să nu faci rău celui străin și să nu-l asuprești, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului!”

Cum putem pune în practică acest Cuvânt al vieții? Ne-ar putea ajuta câteva întrebări: Am trăit vreodată

[3] Origene, *Homiliae in Exodum* V,5.

experiența de a fi străin? M-am simțit neacceptat, neprimit, neînțeles, nelalocul meu? Ce am învățat din aceste situații? Cine este străinul pentru mine? Cine este străinul pentru Dumnezeu? Cum îl pot primi fără rezerve, așa cum face Domnul cu noi? Ce pot face concret?

Scrie Chiara Lubich: „Cu un Dumnezeu care nu face deosebire între persoane, cum să nu purtăm în inimă fraternitatea universală? Copii ai aceluiași Tată, putem descoperi că suntem frați și surori ai fiecărui bărbat și ai fiecărei femei pe care îi întâlnim. Dacă suntem, așadar, toți frați și surori, trebuie să-i iubim pe toți, începând cu cei de lângă noi, fără oprire. Iubirea noastră nu va fi atunci una platonică, abstractă, ci concretă, făcută din slujire. O iubire capabilă să meargă în întâmpinarea celuilalt, să inițieze un dialog, să se identifice cu situațiile sale de dificultate, să-i împărtășească poverile și preocupările. Până acolo încât celălalt să se simtă înțeles și primit în diversitatea sa și liber să exprime toată bogăția pe care o poartă în sine”[4].

Este experiența lui Maryam, o tânără pakistaneză:

„Într-un local am văzut proprietarul refuzând să dea un ceai unei femei în vârstă. Aveam doar câteva rupii (moneda locală) în buzunar, dar simțeam că trebuie să o ajut, așa că m-am apropiat de patron propunându-i să plătesc eu. La început m-a privit ezitant. Apoi, după o pauză, a zâmbit și a spus: «Nu, nu este corect. Dacă tu, o clientă, ești dispusă să folosești puținul tău pentru a

---

4 C. Lubich, Cuvântul vieții din mai 2006, in *Parole di Vita*, editat de Fabio Ciardi, (Opere di
Chiara Lubich 5), Città Nuova, Roma 2017, p. 780.

avea grijă de ea, cu atât mai mult ar trebui să fiu eu generos, ca proprietar. Pentru mine este mai ușor să-i ofer o ceașcă de ceai gratis decât să te las pe tine să plătești». A fost o experiență puternică. Încercând să arăt iubire, mai întâi față de femeie și apoi față de proprietar, am văzut cum un gest simplu de bunătate poate deschide inima unei alte persoane”.

Îngrijit de Augusto Parody Reyes și echipa Cuvântul Vieții